

కుతూహలం కోటయ్య

హెచ్. ఏ. రే

తెలుగు: కె. సురేష్

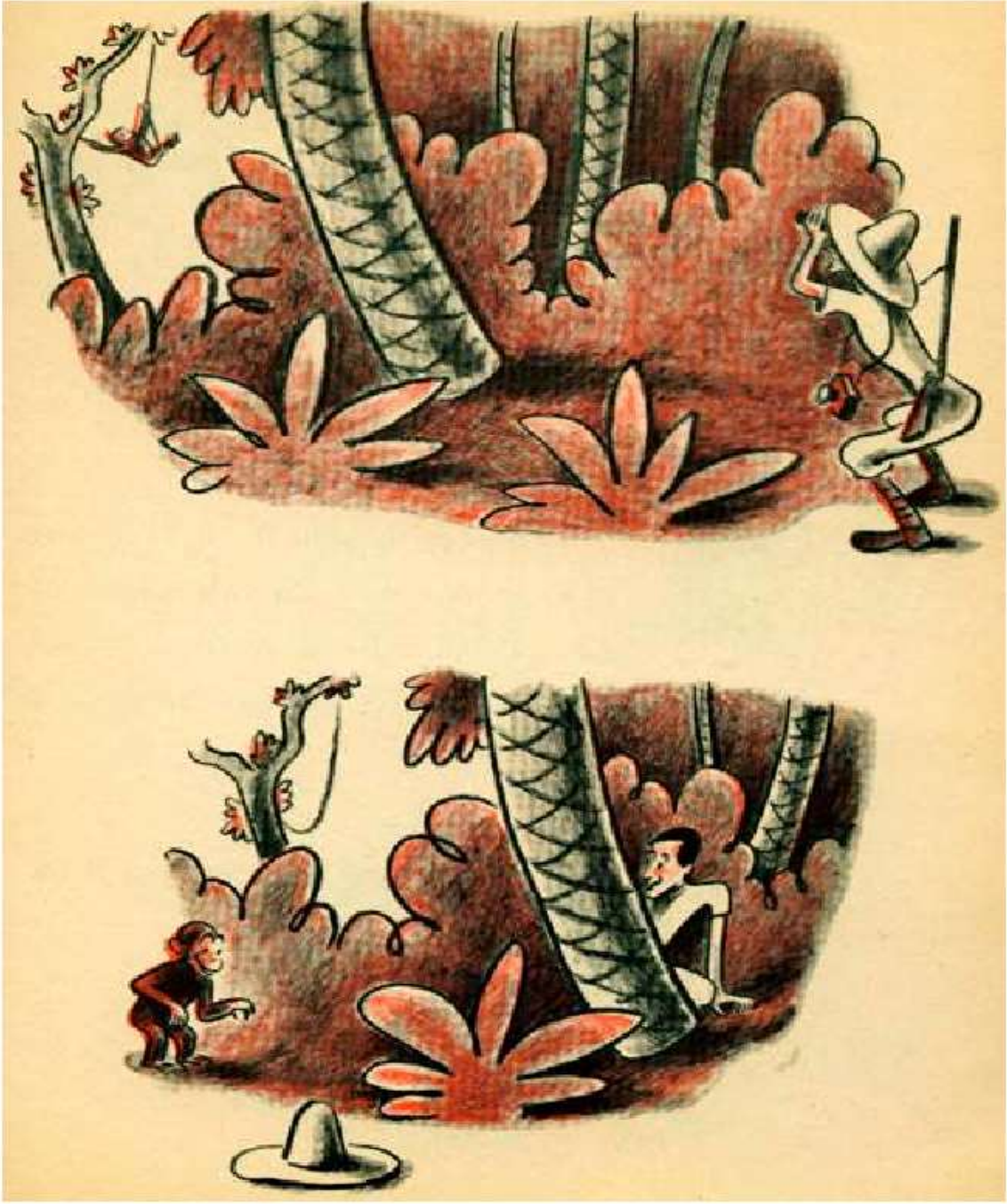
ఇతడు కోటయ్య.

ఆస్తికాలో ఉంటాడు.

అతడు చాలా సంతోషంగా ఉన్నాడు.

అయితే, అతడితో ఒకటే సమస్య.

అతడికి అంతులేని కుతూహలం.

ఒక రోజు కోటయ్య ఒక మనిషిని చూశాడు.

అతడు గడ్డితో అల్లిన ఒక పెద్ద టోపీ పెట్టుకున్నాడు.

ఆ మనిషి కూడా కోటయ్యను చూశాడు.

“ఈ కోతి ఎంత బాగుంది,” అతడు అనుకున్నాడు, “దీనిని నాతో తీసుకెళ్తాను.”

అతడు తన టోపీని నేల మీద పెట్టాడు.

కోటయ్యకు కుతూహలం ఎక్కువ కదా. అదేమిటో చూద్దామని

చెట్టుమీద నుంచి కిందకు దిగాడు.

మనిషి ఆ టోపీని నెత్తిమీద పెట్టుకోవటం అతడు చూశాడు.

head.

“దీనిని పెట్టుకుంటే ఎంత అందంగా ఉంటానో,” అనుకున్నాడు కోటయ్య.

టోపీని నెత్తి మీద పెట్టుకున్నాడు కోటయ్య.

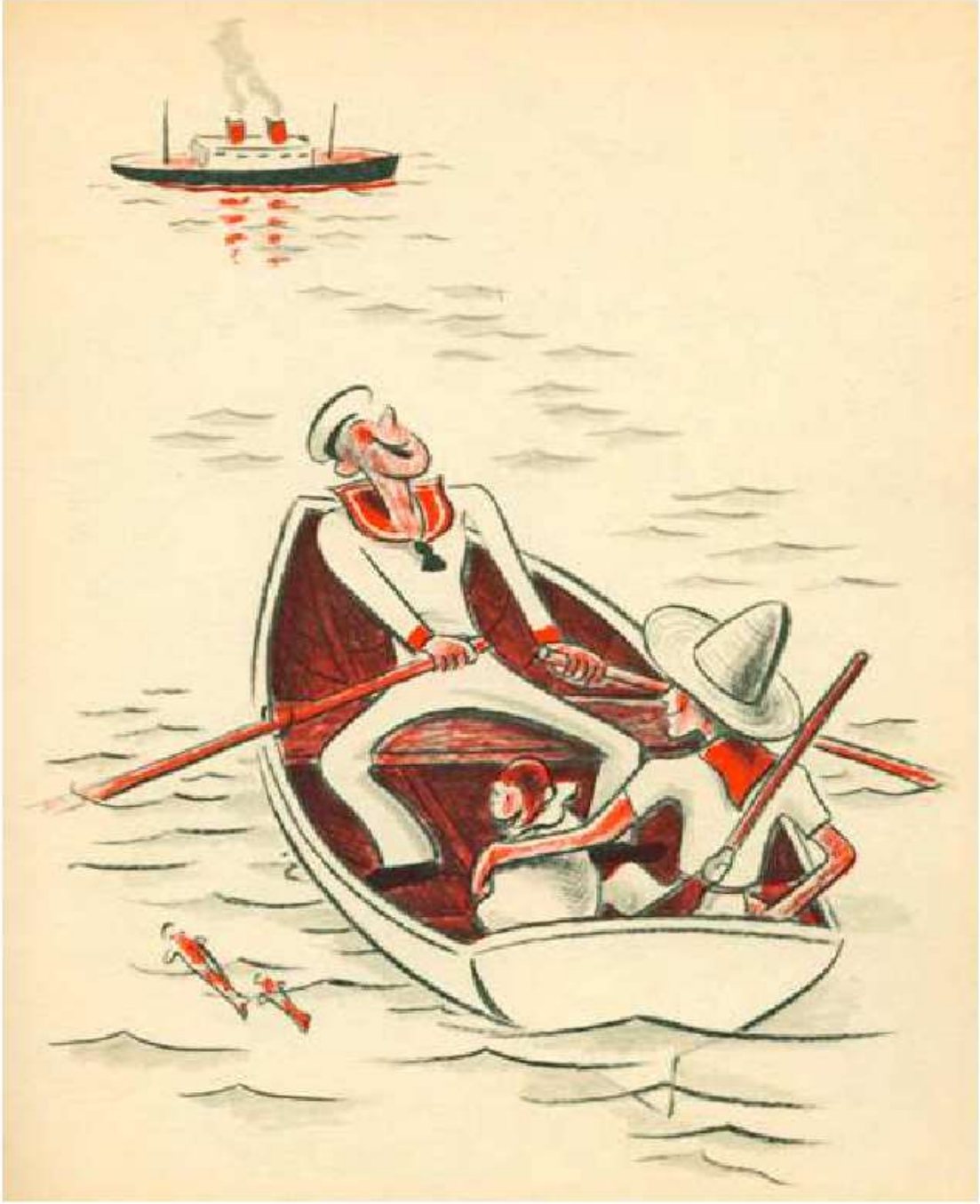
కోటయ్య ముఖాన్ని టోపీ కప్పెయ్యటంతో అతడికి ఏమీ కనపడటం లేదు.

వెంటనే ఆ మనిషి కోటయ్యను పట్టుకుని సంచిలో పెట్టేశాడు.

పాపం కోటయ్య దొరికిపోయాడు.

పెద్ద టోపీ ఉన్న మనిషి కోటయ్యని చిన్న పడవలోకి ఎక్కించాడు. పడవ నడిపేవాడు దానిని ఒక పెద్ద ఓడ దగ్గరకు తీసుకెళ్లాడు. కోటయ్య కొంచెం విచారంగా ఉన్నాడు. అయితే, అతడికి చాలా కుతూహలంగా కూడా ఉంది.

ఓడ మీద సందడి మొదలయ్యింది. ఆ మనిషి కోటయ్యను సంచిలోంచి బయటకు తీసాడు. అతడు స్థూలు మీద కూర్చున్నాడు.

ఆ మనిషి ఇలా అన్నాడు, “కోటయ్యా, ఒక పెద్ద పట్టణంలోని పెద్ద జంతుశాలలో నిన్ను చేర్చిస్తాను. అక్కడ ఎంతో బాగుంటుంది. ఇప్పుడు వెళ్లి ఆడుకో. అయితే అల్లరి చెయ్యకు, చిక్కుల్లో పడతావు.”

అల్లరి చెయ్యనని కోటయ్య మాట ఇచ్చాడు.

అయితే ఎంతైనా కోతిపిల్ల కదా, ఇచ్చిన మాట వెంటనే మరిచిపోయాడు.

ఓడ పైకి వెళ్ళిన కోటయ్యకి సముద్రపు పక్షులు కనిపించాయి.

“ఈ పక్షులు ఎలా ఎగురుతాయి?”

తెలుసుకోవాలని అతడికి ఎంతో కుతూహలంగా ఉంది.

తానూ ప్రయత్నించి చూడాలని అనుకున్నాడు.

ఎగరటం చాలా తేలిక అనిపించింది.

కానీ....

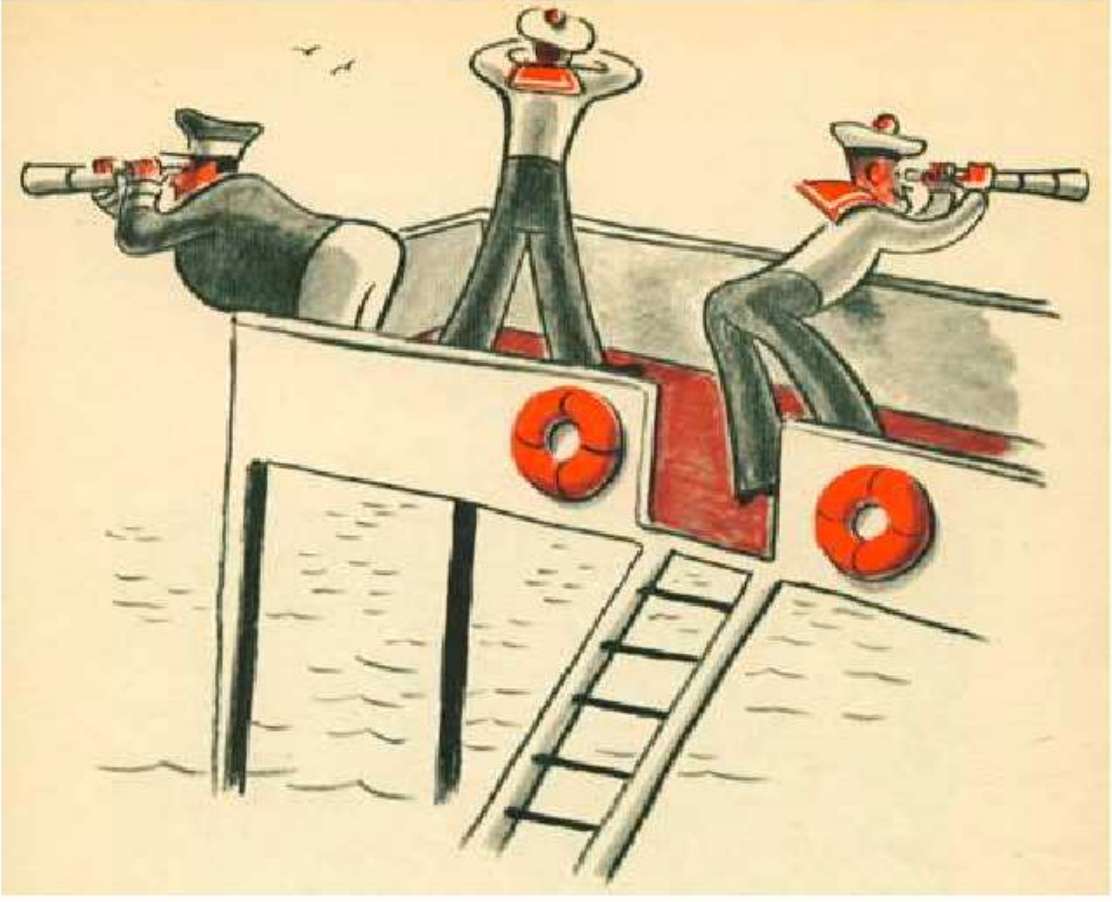
ఎగిరేసరికి మరేదో అయ్యింది!

మొదట ఇలా.

తరువాత ఇలా!

“కోటయ్య ఎక్కడ?”
నావికులు అంతటా వెదికారు.
చివరికి అతడు నీళ్లలో
మునకలు వేస్తూ,
బాగా అలసిపోయి కనిపించాడు.

“అతడిని కాపాడండి!” నావికులు అరిచారు.

ఒక రబ్బరు ట్యూబు విసిరేశారు.

కోటయ్య దానిని పట్టుకున్నాడు.

చివరికి అతడిని క్షేమంగా ఓడపైకి చేర్చారు.

ఆ తరువాత కోటయ్య మంచి కోతిలాగా ఉండటానికి ప్రయత్నించాడు. చివరికి ఆ సుదీర్ఘ ప్రయాణం ముగిసింది.

తనకు సహాయం చేసిన నావికులకు కోటయ్య వీడ్కోలు పలికాడు.

ఆ తరువాత పెద్ద టోపీ మనిషితోపాటు ఓడ దిగాడు. అతడితో నగరంలోని వాళ్ల ఇంటికి వెళ్లాడు.

పొట్టనిండా అన్నం తిన్నాడు,

పైపు కాలాడు.

ఆ తరువాత కోటయ్యకి అలసటగా అనిపించింది.

మంచం మీద పడుకోగానే
అతడికి నిద్ర పట్టేసింది.

ఆ మరునాడు ఆ మనిషి జంతుశాలకు ఫోన్ చేశాడు.

కోటయ్య అతడిని పరిశీలించాడు.

కోటయ్యకి టెలిఫోను బాగా నచ్చింది.

కొంచెంసేపటికి ఆ మనిషి వెళ్లిపోయాడు.

కోటయ్యకు చాలా కుతూహలాంగా ఉంది.

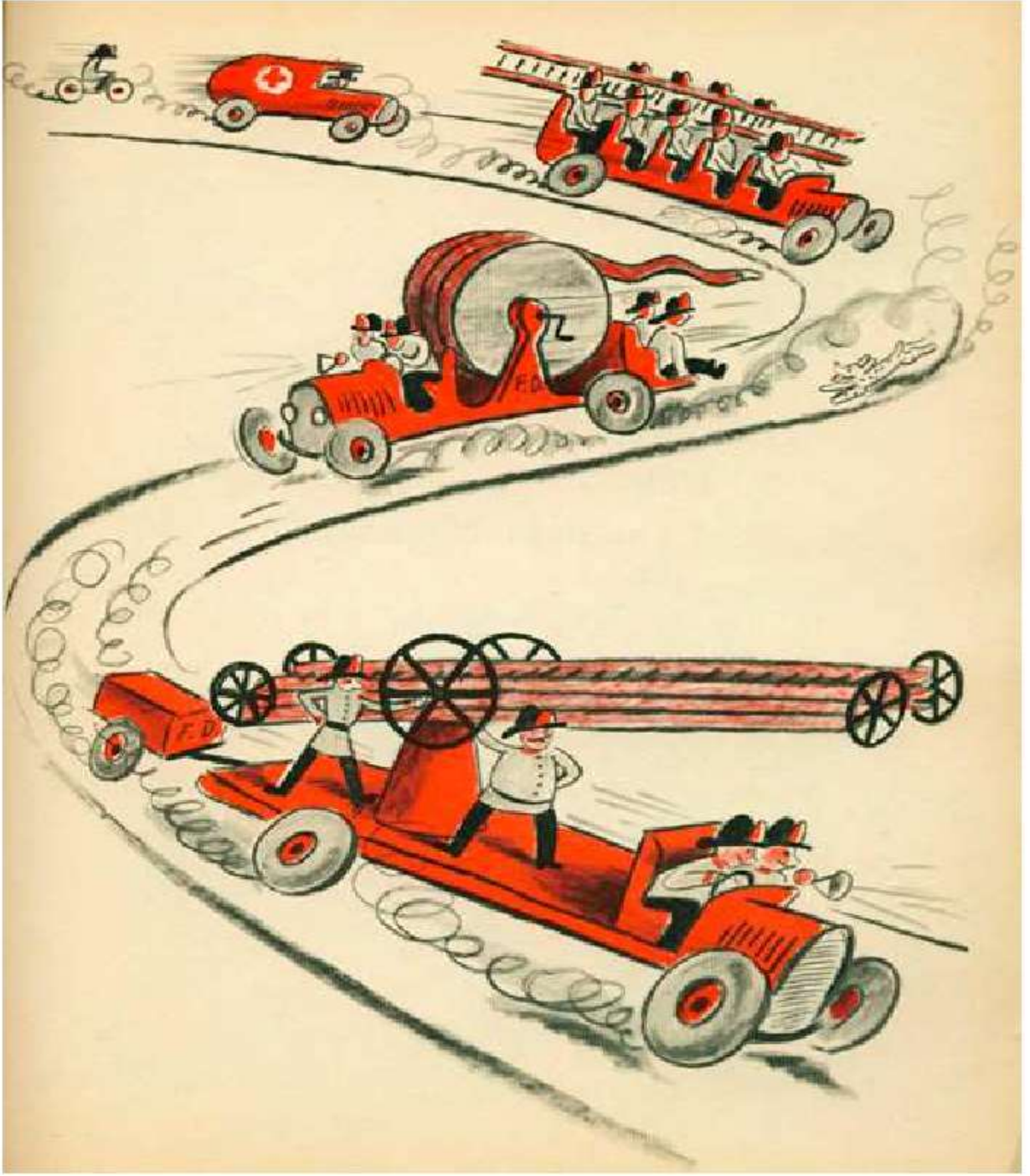
అతడికి కూడా టెలిఫోను చెయ్యాలని ఉంది.

ఒకటి, రెండు, మూడు... అంటూ నంబర్లు తిప్పాడు.

భలే మజాగా ఉంది ఈ టెలిఫోను!

ట్రీంగ్... ట్రీంగ్! కోటయ్య తనకు తెలియకుండా
అగ్నిమాపకదళ కేంద్రానికి ఫోను చేశాడు!
అక్కడి సిబ్బంది ఫోను దగ్గరకు పరిగెత్తారు.
“హలో! హలో!” అన్నారు కానీ అటువైపునుంచి సమాధానం లేదు.
ఫోను ఎక్కడినుంచి వచ్చిందో తెలియ చేసే
సంకేత పటాన్ని వాళ్లు చూశారు.
ఫోను చేసింది కోటయ్య అని వాళ్లకి తెలియదు.
నిజంగానే అగ్ని ప్రమాదం జరిగిందని అనుకున్నారు.

పదండి! పదండి! పదండి!

వాహనాల దగ్గరకు అగ్నిమాపక దళ సభ్యులు పరిగెత్తారు.

నీళ్ల పైపులు తీసుకున్నారు, నిచ్చెనలు కూడా తీసుకున్నారు.

గణ గణ గణమంటూ గంటలు

మోగించుకుంటూ బయలుదేరారు.

తప్పుకోండి! దారి ఇవ్వండి! త్వరగా!

అగ్నిమాపక సిబ్బంది ఇంట్లోకి వచ్చారు.

మంట ఎక్కడ ఉందోనని మెల్లగా తలుపు తీశారు. కానీ, ఎక్కడా మంటలేదు!

అక్కడ ఉన్నదల్లా ఒక అల్లరి కోతి!

“వాడిని పట్టుకోండి! వాడిని పట్టుకోండి!” వాళ్లు అరిచారు.

తప్పించుకోటానికి కోటయ్య అన్ని విధాలా ప్రయత్నించాడు.

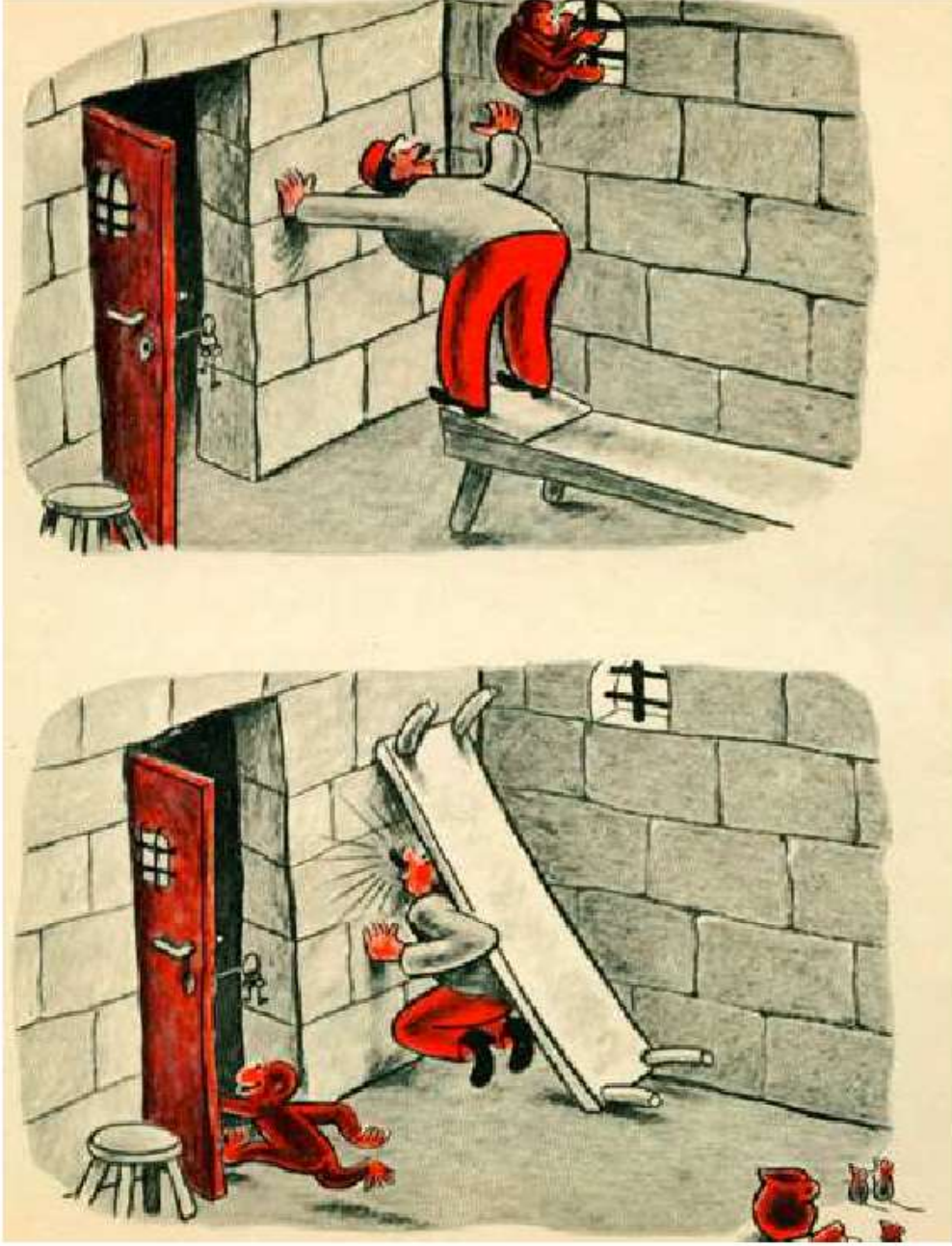
టెలిఫోను తీగ కాళ్లకి చుట్టుకోక పోతే

తప్పించుకునేవాడే.

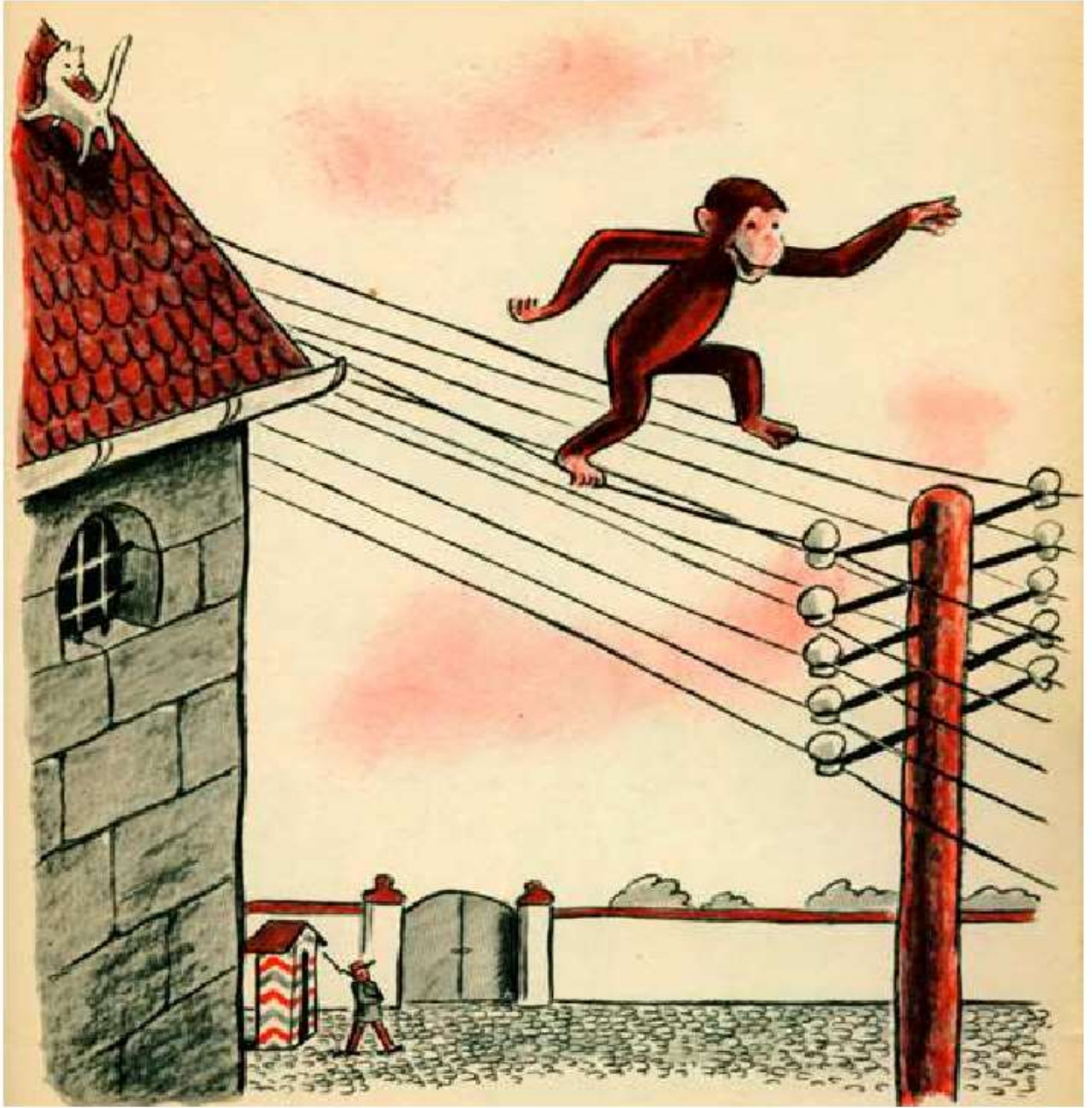
సిబ్బందిలో సన్నటి మనిషి కోటయ్య చెయ్యి పట్టేసుకున్నాడు.
లావుగా ఉన్న మరో మనిషి కోటయ్య రెండో చెయ్యి పట్టుకున్నాడు.
“అగ్నిమాపక సిబ్బందిని పిచ్చివాళ్ళని చేశావు,” వాళ్లు అన్నారు.
“ఇంకెవరినీ ఇబ్బంది పెట్టకుండా నిన్ను జైలులో పెడతాం!”

కోటయ్యను తీసుకెళ్లి
అగ్నిమాపక సిబ్బంది జైలులో పెట్టారు.

జైలులోంచి బయటపడాలని కోటయ్య అనుకున్నాడు.
కిటికీలోకి ఎక్కి సువ్వలు వంచటానికి ప్రయత్నించాడు.

అప్పుడే కాపలా వ్యక్తి లోపలకి వచ్చాడు.
కోటయ్యను పట్టుకోటానికి చెక్క బల్ల ఎక్కాడు.
కాపలా మనిషి చాలా పెద్దగా, లావుగా ఉన్నాడు.
బల్ల రెండోవైపు పైకి లేవటంతో అతడు కింద పడ్డాడు.
తెరిచి ఉన్న తలుపులోంచి కోటయ్య మెరుపులాగా మాయమయ్యాడు.

భవనంలోంచి క్షణాల్లో కప్పు మీదకి ఎక్కాడు.

అతడు కోతి కావటం అతడి అదృష్టం.

అతడు టెలిఫోను తీగల మీద నడవసాగాడు.

కాపలాదారుడు కింద ఉన్నాడు. అతడికి తెలియకుండా,

చప్పుడు చెయ్యకుండా కోటయ్య జైలు బయటకు చేరుకున్నాడు.

ఇప్పుడు అతడు స్వేచ్ఛా జీవి!

జైలు బయట, రోడ్డు మీద
బెల్లాన్లు అమ్మే వ్యక్తి ఉన్నాడు.
తన తమ్ముడి కోసం ఒక చిన్న పాప ఒక బెల్లాన్ కొంటోంది.
కోటయ్య వాళ్లనే చూస్తూ ఉన్నాడు.
ఎప్పటిలాగే కోటయ్యలో కుతూహలం కలిగింది.
ఎర్ర బెల్లాన్ ఒకటి కావాలని అతడికి అనిపించింది.
దానిని తీసుకుందామని అనుకున్నాడు...

అయితే ఒక బెల్మాన్ కి బదులు
గుత్తి మొత్తం ఊడి వచ్చింది.
మరు క్షణం ఒక్కసారిగా గాలి వీచి
బెల్మాన్లు గాలిలో ఎగరసాగాయి.

రెండు చేతులతో వాటిని పట్టుకుని ఉన్న
కోటయ్య కూడా వాటితోపాటు ఎగరసాగాడు.

టెలున్లతోపాటు కోటయ్య పైకి, ఇంకా పైకి వెళ్లసాగాడు.
ఇళ్లు బొమ్మ ఇళ్ల మాదిరిగా కనపడసాగాయి,
మనుషులు బొమ్మ మనుషులు లాగా కనపడసాగారు.
పాపం కోటయ్య, కొంచెం భయపడ్డాడు.
దారాలను మాత్రం గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

మొదట్లో గాలి బాగా వేగంగా వీచింది, తరువాత శాంతించింది.
 చివరికి గాలి ప్రసరించటం ఆగిపోయింది. ఆపాటికి కోటయ్య
 బాగా అలసిపోయాడు. కిందకి, ఇంకా కిందకి పడుతూ
 ధడేలుమంటూ ట్రాఫిక్ లైటు మీద పడ్డాడు!
 అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. వాహనాలన్నీ చిక్కుకునిపోయాయి.
 ఏం చెయ్యాలో కోటయ్యకి తెలియలేదు. ఎవరో “కోటయ్యా!”
 అని పిలవటం వినపడింది. కిందకి చూస్తే తన స్నేహితుడు కనపడ్డాడు!

కోటయ్య చాలా సంతోషించాడు.

ఆ మనిషి కూడా కోటయ్యని చూసి చాలా సంతోషించాడు.

జారుకుంటూ స్తంభం మీద నుంచి కోటయ్య కిందకి దిగాడు.

టోపీ మనిషి కోటయ్యని తన చేతుల్లో పెట్టుకున్నాడు.

బెల్టాన్లు అన్నింటికీ అతడు డబ్బులు ఇచ్చాడు.

కోటయ్య, ఆ మనిషి కారులో కూర్చుని

అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయారు.

వాళ్లు నేరుగా జంతుశాలకి వెళ్లారు!

కోటయ్య ఉండటానికి

వాళ్లు చక్కని ఏర్పాట్లు చేశారు!

అయిపోయింది.